

LIEFDE TREKKING DOOR CHRISTUS

Door

William Romaine

Predikant te Londen

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2004

William Romaine, 1714-1795.

Afkomst en studietijd.

William werd geboren op 25 september 1714 te Hartepool in het graafschap Durham in Engeland. Hij was de tweede zoon van William Romaine, een Hugenoot, die vluchtte vanwege de herroeping van het *Edict van Nantes*. Hij vestigde zich te Hartepool als graanhandelaar. Romaine senior ontsliep in de Heere in 1757, op 85-jarige leeftijd. Zijn Godvrezende vrouw stierf in 1771.

William werd op 10-jarige leeftijd naar de Latijnse school gezonden. In 1731 begon hij zijn studie aan de universiteit te Oxford. Hier behaalde hij 6 jaar later de graad van Master of Arts (meester in de letteren, of drs.) Nadat hij korte tijd hulpprediker was, ontving hij in 1737 de priesterwijding in de Anglicaanse kerk. Dat betekende dat hij predikant werd van de Staatskerk. Daarna kreeg hij een aanstelling tot hulpprediker te Bonstead en Horton in Middlesex. Een 1741 werd hij kapelaan te Londen. Een huis kapelaan in Engeland was een geestelijke, die diende in een kapel welke behoorde aan een vermogend persoon.

Kerkelijke toestand in de eerste helft van de 18e eeuw.

De kerkelijke toestand was in die tijd diep treurig. De voorgangers in de Staatskerk waren onwetend, Gods woord was een verzegeld boek. De leden waren onverschillig, de Bijbel was voor hen een gesloten boek. Ook onder de Dissenters, die zich van de Staatskerk hadden afgescheiden, was een groot verval. Eens waren ze beroemd om hun geloof en Godzalige wandel, nu was het evangelie veranderd in een zedenleer en schoonklinkende woorden. Overall werden bittere klachten gehoord. Deze bleken gelukkig voorboden te zijn van geestelijke opwekking. Een van de predikers die God daartoe gebruikte was George Whitefield, 1714 - 1770. Een van zijn medewerkers was John Wesley, die wegens de tegenwerking van de bisschoppen later een Methodistengenootschap stichtte. In 1750 kreeg Romaine, contact met hen in Londen. In diezelfde tijd werd hij ook benoemd tot hoogleraar in de sterrenkunde. Ondertussen zegende God zijn arbeid in de gemeente. Dit wekte de jaloersheid op van de rector, - een hoofdpredikant van de parochie waartoe Romaine behoorde - die zijn ontslag bewerkte. Romaine probeerde toen een gemeente te vormen in de woning van een van de leden, maar vanwege deze poging werd hij met gerechtelijke vervolging bedreigd.

Omzwervingen van Romaine.

Op de tijding hiervan nodigde Lady Huntingdon hem uit om haar huiskapelaan te worden. Deze gravin was een zeer rijke en ijverige vrouw die ten volle de beginsels van Gods woord was toegedaan. Zijn had veel invloed op de hooggeplaatsten. Zij liet 66 kapellen bouwen waar geestelijken die calvinistisch gezind waren, voorgingen. Zij stichtte een 1768 zelfs een opleidingsschool voor predikanten te Trevecca in Wales. Ze werkte ook samen met George Whitefield die dezelfde opvattingen als zij was toegedaan. Met Wesley had zij een verschil betreffende de leer van de verkiezing. Zoals bekend is verdedigde Wesley de arminiaanse - remonstrantse - opvattingen dat de goede wil van de mens door eigen kracht meewerkt tot het geloof in Christus. Tegenover de dode orthodoxie van de staatskerk predikte Wesley de noodzakelijkheid van de bekering. Daartoe moet de prediking samengaan met de bedreiging van de helse verschrikkingen en de aanbidding van genade. Aanvankelijk was Romaine wel ingenomen met de leer van Wesley.

In 1755 overtuigde Gods Geest hem van zijn algehele verdorvenheid en werd hij ingewonnen voor de leer van Gods woord, gepredikt door onder andere George Whitefield. (Een schets van Romaine's bekering verscheen te Rotterdam, 1798.)

In 1756 werd Romaine weer beroepen in Londen, in de Southwarkwijk. Daar bleef hij 3 jaar en bediende ook andere kerken, maar overal met tegenwerking van de bisschoppen die hem er telkens weer uitwerkten. In 1764 kreeg Romaine een beroep van de Anglicaanse St. Anna Blackfriarskerk in Londen. Maar het duurde twee jaar voordat hij daar bevestigd kon worden. Er waren twee andere kandidaten die zijn benoeming betwisten wegens een foutje in de kerkelijke procedure. Deze procedure werd in zijn voordeel uitgesproken. Later zei hij van deze periode: "15 preekstoelen stonden toen in andere plaatsen voor mij open en een overvloedige dauw van zegeningen maakte mijn prediking bevruchtbaar."

Romaine krijgt een vaste standplaats.

Als de Heere iemand willen gebruiken in Zijn wijngaard neemt hij hem eerst apart en ze hem in de pekel van beproevingen. Daarna plaatst hij hem in het vuur van smaad en vervolging. Dit is nuttig voor een dienaar van Gods Woord. Romaine wist hier ook van, en zó werd hij in 1766 predikant in de St. Anna's kerk. Hij heeft er 30 jaar met zegen gearbeid. Men zegt van hem dat hij als talentvolle jongeman, een opbruisend karakter had; op latere leeftijd werd dit door genade meer beteugeld. Hij was een oprecht man die eenvoudig leefde; niet naar het vlees, maar naar de Geest. Teruggetrokken van karakter had hij toch grote belangstelling voor de armen, voor scholen, liefdadigheidsinstellingen en het Bijbelgenootschap. Hij was een ruwe diamant met scherpe punten, maar door de wrijving van het leven en Gods genade, schitterde hij later des te helderder.

In dezelfde tijd verwekte de Heere nog een andere William, een kolendrager, die ook een ruwe diamant was, maar veel heerlijker schitterde dan velen vóór hem: William Huntington, 1745 - 1813. Hij werd in 1782 predikant in Londen. Tevoren was hij door een Methodistenleraar bevestigd, namelijk door Toriall Joss, een voormalig kapitein en later ambtsgenoot van Whitefield. Huntington brak met het Methodisme en werd Independent; een onafhankelijke gemeente. Het weerhield hem echter niet om elke dinsdagavond bij Romaine naar de Staatskerk te gaan. En als Huntingtons vele bestrijders de grondtalen aanvoerden ging hij naar Romaine om de vertaling. De achting was wederzijds. In een brief aan hem schrijft Romaine: "Gedenk mijner in de gebeden, gelijk ik u gedenk."

Romaine stierf op 26 juli 1795 met de lofzang op zijn lippen: "*Heilig, heilig, heilig, gezegende Jezus; gij zijt geloofd tot in eeuwigheid.*" Maandag 3 augustus werd hij bijgezet in grafkelder van zijn kerk. Op last van de burgemeester waren de stedelijke overheidspersonen in zwarte gewaden tegenwoordig. Zijn kerk was helemaal met zwarte gewaden behangen; zo ook andere kerken, als bewijs van achting voor deze dienstknecht van Christus.

Te Amsterdam verscheen in 1867: *Het leven, de wandel en de overwinning des geloofs*, door William Romaine.

Liefdetrekking door Christus.

Hooglied 1: 4: *"Trek mij, wij zullen U nalopen."*

De Zaligmaker van zondaren is God en Mens verenigd in één Christus. Als God heeft Hij al de volmaaktheden des hemels en als Mens heeft Hij al de schoonheid van deze aarde. Hij heeft iedere genade voor de tijd en iedere zegening voor de eeuwigheid. Dat behoorde onze liefde over te halen en naar Hem te trekken. Maar zolang de mensen in de natuurstaat verkeren, zien zij niets van Zijn volmaaktheid en schoonheid. Zij aanschouwen "geen gedaante nog heerlijkheid in Hem, dat zij Hem zouden begeerd hebben." De wereld en de dingen daarvan schijnen begeerlijker dan Hij. De lage vergankelijke genietingen van de zinnen, nemen de hele genegenheid in bezit. De zonde is aangener in hun ogen dan God, de Zaligmaker. En zij geven hun hart over aan hun vermaken, liever dan aan Hem en Zijn hemel. Terwijl zij voortgaan om hun liefde te vestigen op zulke onwaardige voorwerpen, zijn ze onbekwaam om over dit Godgewijde lied te oordelen. Want ze zijn niet alleen vreemdelingen, maar ook vijanden van die liefde waarover het handelt. En kunnen zij dan de schoonheid en het verband zien of oordelen over de juiste waarde ervan? Zolang als ze de zonde beminnen kunnen ze Jezus Christus niet liefhebben en daarom kunnen zij de liefelijke beschrijving van dit gedicht niet inzien, waarin de zaligheid vermeld wordt om Hem boven alle dingen te beminnen. Maar als hun ogen geopend worden om te zien dat "de zonde boven mate wordt zondigende", Romeinen 7:13, en hun hart afgetrokken wordt van de liefde tot de zonde; wanneer ze ondervonden hebben dat de zonde hen niet gelukkig kan maken, dán zijn ze verblijdt als ze van een Zaligmaker horen. En als zij Zijn liefde hebben gesmaakt, dán beginnen ze de schoonheid van dit Goddelijk lied te verstaan en te bewonderen. En meer zij Hem beminnen, hoe meer schoonheid zij in Hem vinden.

Het onderwerp van dit lied is de vereniging tussen Christus en de gelovige ziel. Hierin stemmen allen uitleggers van de Schrift, oude en nieuwe, overeen. Het is een geestelijk gezang, samengesteld bij wijze van een samenspraak. De sprekers zijn Christus en de gelovige. Het is geïnspireerd door de Heilige en eeuwige Geest, Die het voortbracht door de mond van Salomo. Hij kende het als een wezenlijk iets, uit zijn eigen ondervinding, zoals iedere gelovige dit nu ook kent.

Nadat Salomo de Heere verlaten had, zocht hij naar geluk in de schepsels, maar werd teleurgesteld. Hij keerde zich van het ene voorwerp naar het andere, beproefde de hele cirkel van de wereldse genoegens, en toen hij het voorbijgegaan was, schreef hij op elk ervan: "ijdelheid en kwellings des Geestes." Het behaagde God om hem zijn dwaling te tonen en hem een geschikt persoon te maken om anderen te waarschuwen, dat zij hun hart op niets anders zetten, dan op de Heere alleen. Want als Salomo geen geluk in de wereld kon vinden, waar kan die man het vinden, 'die ná de koning komen zal'? Dit is het onderwerp van het boek Prediker.

Nadat Salomo zich gewend had van deze wereldse ijdelheid om de levendige God te dienen, schreef hij dit Goddelijk lied om aan te tonen welk waar geluk hij had gevonden - en iedere gelovige zal vinden - in de vereniging met Christus door de banden van liefde en toegenegenheid. De Heilige Geest heeft zijn hart afgetrokken van de liefde tot alle minderwaardige voorwerpen en die gericht op de Heere, om te verlossen. Hij heeft hem geloof gegeven om zijn eigen aandeel te zien in hetgeen de Verlosser voor hem heeft gedaan en geleden. Door deze banden wordt de vereniging

gevormd en voltooid. De band van de Heilige Geest aan Christus' kant en het geloof aan de kant van de gelovigen, verbinden hen aan elkaar. De gelovige beschrijft welke gelukkige gevolgen voor hem voortvloeien uit deze vereniging. En Christus beschrijft het vermaak dat Hij in hem heeft. De beschrijving van hun wederzijdse liefde en zaligheid loopt door dit lied heen.

Een ontwaakte ziel begint haar begeerte uit te drukken om enige gevoelige tekenen van Christus' liefde te mogen ontvangen, in het tweede vers. Ze gaat verder met de uitnemendheid daarvan in het derde vers; en tegelijkertijd haar totale onbekwaamheid en onmogelijkheid om het te verkrijgen, tenzij dat het Christus behaagd om haar genegenheden van alle andere voorwerpen af te trekken, en tot Hem alleen te richten: "Trek mij, wij zullen U nalopen", zoals het in het vierde vers luidt.

"Trek mij, Heere Jezus, áf van de liefde tot de wereld en de dingen daarvan; trek mij af van de liefde tot de zonde en mezelf. Ik voel mijn dienstbaarheid; ik word gewaar dat ik een slaaf ben en zonder kracht om mijzelf te verlossen. O, trek mij dan door de lieflijke aandrijving van Uw goede Geest, vanuit mijn dienstbaarheid en slavernij. En als het U behaagd om mijn voeten in vrijheid te zetten, dan zullen wij U nalopen." *Wij* in het meervoud. Want als het hart eenmaal naar Christus getrokken is, gebiedt het al de vermogens van de ziel. En zij die tevoren niet konden opstaan, lopen nu. Zij die geen sterkte hadden, lopen nu door alle tegenstand heen. Zij die vijanden van Christus waren, lopen nu achter Hem met blijdschap in de weg Zijner geboden.

"Trek mij door uw genade en wij, ieder vermogen van ziel en lichaam, zullen gehoorzamen. Wij zullen die Goddelijke aantrekking volgen en Gij zult onze God en Koning zijn, ons regeren en Uzelf eer toebrengend door Uw koninkrijk in ons op te richten."

Moge dit de begeerten van al uw harten zijn! Terwijl wij hier met elkaar samen zijn, moge de Heere Jezus uw gedachten aftrekken van ieder ijdel en zondig voorwerp en deze gevestigd houden op dit onderwerp. O, dat Hij Zijn goede Geest mocht zenden om uw verstand te openen om duidelijk te zien en uw genegenheden te bewegen om gewillig te ontvangen:

1. Ten eerste, de reden welke de ontwaakte zondaars bewegen om van Christus te begeren dat Hij hen mocht trekken.
2. Ten tweede de Schriftuurlijke manier waarop de ziel tot Christus getrokken wordt.
3. Ten derde de zekere krachten die volgen op haar trekking; en dan
4. Ten vierde wil ik deze bijzonderheden tot de praktijk brengen en zal hen bondig op uw alle consciënties toepassen, als God mij zal bekwamen.

Ten eerste.

Wij behoeven niet verder te kijken dan de tekst voor de redenen die de ontwaakte zondaars bewegen om van Christus te begeren dat Hij hen mocht trekken. Hij ondervond dat hij Christus niet na kon lopen, tenzij hij getrokken werd. Want hoewel God de Fontein van alle goed is voor Zijn schepselen en de Godmens Jezus Christus, de Fontein van alle goed voor Zijn zondige schepselen, toch zijn zij niet gewillig om tot Hem te gaan en het goede uit Zijn handen te ontvangen. De zonde heeft al de vermogens van de ziel verdorven en heeft hen van God afgewend en vervreemd, zodanig dat zij God verlaten om het goede in de schepselen te zoeken en die te verafgoden door hun geluk daarin te stellen. De god dezer wereld en zijn rijkdommen en eer en vermaken heeft hen hart in bezit. En de God des hemels, Die hen hemelse rijkdommen en eer en vermaken belooft, heeft niets van hun genegenheden; integendeel, zij haten Hem. Terwijl ze de tegenwoordige en zinnelijke genoegens

beminnen, zijn zij haters van God. Zij haten Hem, omdat hun zondige natuur gekant ligt tegen Zijn volmaakte heiligheid. En omdat Hij hen die genoegens verboden heeft, welke zij begeren om er zich in te vermaken. En zij haten Hem te meer, omdat Hij bedreigd heeft hen te verderven. En het geweten klaagt hen aan dat zij de bedreigde ondergang verdienen. Dit is de staat van alle mensen van natuur. Zij zijn liefhebbers der zonde en haters van God, Romeinen 1: 30. En hoe kunnen zij tot God met enige liefde komen, tenzij deze haat overwonnen wordt? Hun begeerlijkheden zullen hen verder van God afvoeren bij iedere stap die zij nemen. Hoe kunnen zij terugkeren, zonder dat Hij hen tot Zich trekt? Als ze slechts overtuigd konden worden van de ijdelheid en leegheid van alle aardse vertroosting en waarop ze hun harten gezet hebben, en oorzaken konden zien om te geloven dat God met hem wil verzoend zijn en hen wil beminnen, dan zouden ze geneigd zijn om Zijn liefde te zoeken. Maar zolang ze niet overtuigd zijn van deze twee waarheden, kunnen ze niet getrokken worden om de zaligheid in GóD te zoeken.

Dit is de eenvoudige leer van de Schrift. Onze Goddelijke Heere en Meester leerde zó Zijn discipelen, Johannes 6: 44. "Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke." *Niemand*, hij zij nog zo zedelijk, burgerlijke en geleerd, - laat hem nog zoveel natuurlijke gaven en aangeleerde bekwaamheden hebben - kan komen. Hij heeft noch de wereld, noch de macht om tot Mij te komen om de genade en zegening welke Ik kan geven, tenzij de Vader Die Mij gezonden heeft, hem trekke door de liefelijke trekking van Zijn goede Geest.

De staat van de mens na de val van Adam is de zodanig dat hij niet kan terugkeren en zich kan voorbereiden door zijn eigen natuurlijke kracht en goede werken, tot 'het geloof van de roeping Gods'. Zodat wij geen kracht hebben om goede werken te doen die Gode behaaglijk en aangenaam zijn, uitgezonderd als de genade van God door Christus ons vóórkomt. Dus, als wij een goede wil hebben gekregen, dan "volgen onzer goede werken met ons", als we die goede wil hebben. Hier worden wij geleerd dat de mens door de val is afgekeerd van God en heeft geen kracht om terug te keren zonder dat de genade van Christus voorafgaat en hem een goede wil schenkt. En 'dan volgen zijn goede werken met hem', wanneer hij die goede wil heeft. Hij heeft geen kracht in één van zijn vermogens; ze zijn alle van God afgeweken. De genade van Christus alleen is in staat om hen terug te trekken.

- *Het verstand* heeft geen licht. Het is enkel duisternis voor de dingen des Heeren, Efése 4: 18. En het oog van de ziel kan zichzelf niet meer verlichten dan het oog van ons lichaam dat zonder licht kan doen. Als de eerste straal van genade in ons aanbreekt, vindt ze ons evenals de heidenen bij de komst van Christus, "zittend in de duisternis en in de schaduw des doods." En tenzij de straal van Zijn genade in het verstand schijnt, kan het niet verlicht worden. Christus is het enigste Licht der wereld. Hij is in het koninkrijk der genade, wat de zon is in de natuur. Sluit de invloed van Zijn lichtstralen af, en het verstand zal nooit een rede vinden om Hem te volgen, noch kan de wil Hem kiezen.
- De *wil* van een natuurlijk mens is verdorven. Hij heeft een verkeerde neiging en ligt direct gekant tegen de wil van God en kan nooit begeren om verzoend te worden zonder dat de Heilige Geest hen trekt.

Maar, verderft niet de Heilige Geest onze vrije wereld als Hij ons trekt?

In geen geval; want wat niet bestaat kan niet vernietigd worden. De gevallen mens heeft geen *vrije* wil, dan om te zondigen; als dat *vrij* genoemd mag worden hetgeen verstrikt en gebonden is met de ketenen van zonde. De Schrift is absoluut vast en zeker op dit punt. Die verklaart in Romeinen 8: 7: "dat het vlees - de wil

van onze verdorven natuur - vijandschap is tegen God, want het onderwerpt zich der wet Gods niet, want het kan ook niet", totdat het verlost worden van de dienstbaarheid en slavernij van zonde. Hij kan zich nooit onderwerpen aan de wil van God, zonder Zijn genadige trekking tot hem. Want van natuur wordt hij getrokken door de zonde. "Het vlees begeert altijd tegen de geest", zegt de Schrift. De gevallen mens is krachtens zijn eigen natuur geneigd tot het kwaad. Wij lopen hard genoeg naar het kwaad. Wij hebben niets nodig om ons te trekken. De zonde werkte op onze natuur, en besmet ons, zoals een vonk op buskruit. Wij kunnen allen zeker wel herinneren met welke verschillende stemming wij gewoon waren naar het speelhuis te gaan, of naar de kerk; hoe groter genoegten wij hadden een avond te besteden aan de duivelse boeken, aan een onschuldig kaartspel - zoals zijn kinderen het noemen - dan in het lezen van Gods Woord. En is hier niemand onder u die nu meer vermaak vindt in vele andere dingen dan u in het gebed vindt? Dit zijn duidelijke bewijzen dat u nog geregeerd wordt door de wereld des vleses, waarvan de Schrift zegt: "Het vlees begeert altijd tegen de Geest". En daarom, hoe kan daarin ooit een begeerte oprijzen naar God of de dingen des Heeren, tenzij dat Christus hen tot Zich trekt?

- Maar het voornaamste deel van ons verderf bestaat in de verdorvenheid van onze *genegenheden*. Want zij worden eveneens geregeerd naar de wil des vleses; en moeten volgens de apostel *gekruist worden*. Galaten 5: 24: "Maar die van Christus zijn hebben het vlees gekruist, met zijn bewegingen en begeerlijkheden." Maar zij dien niet van Christus zijn, verkeren nog onder de macht van de begeerlijkheden en de lusten des vleses. Het hart, hetwelk een gebiedende kracht bezit, is in hen gesloten voor God, maar is geopend om de zonde te ontvangen en lief hebben; ja is er verzot op. Ja, is er zó verliefd op, dat ze hun korte en lege vermaken liever kiezen dan de duurzame zaligheid van een eeuwige hemel. En welke kracht is in staat deze keten te verbreken? Wie kan ons hart in vrijheid zetten en afkeren van de zonde tot de rechtvaardigheid? Wie, dan dezelfde God, Die onze harten eerst geformeerd heeft? Hij alleen kan onze genegenheden aftrekken van de liefde tot de wereld en van de liefde tot de zonde en het eigen ik, "tot de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods".

Uit deze beschouwing blijkt duidelijk dat de mens onbekwaam is, niet alleen om tot Christus te gaan, maar veelmeer om Hem laten lopen, tenzij dat hij getrokken wordt. De Schrift zegt duidelijk: "Niemand kan tot Christus komen, tenzij de Vader hem trekke." Zodanig is de toestand van de gevallen mens dat hij zichzelf niet kan omkeren tot God, tenzij dat de genade van Christus voorgaat om hem een goede wil te geven en dan zullen zijn goede werken hem volgen; als hij een goede wil heeft. Dit is net zo duidelijk uit de zaak zelf als uit de ondervinding. Wij zien dat alle mensen van natuur, in plaats van zichzelf tot Christus te wenden - Die de Bron van alle goed is - zij zich wenden tot de zonde, 't welk de bron van alle kwaad is. Onder de ontwikkelde en beschaafde naties die het christendom belijden, is dezelfde onkunde in de zaken van God als onder de verduisterde heidenen; dezelfde verdorvenheid van de wereld; hetzelfde verderf in het hart en de genegenheden. Hetwelk klare en duidelijke bewijzen zijn van onze onmogelijkheid om ooit tot Christus te gaan, tenzij Hij ons tot Zich trekt. De spreker in onze tekst zag deze bewijzen in een helder licht. Hij ondervond zijn gemis van de Zaligmaker en hij voelde hoe onbekwaam hij was om iets te doen tot het krijgen of verdienen van de liefde van de Zaligmaker. Hij was geheel hulpeloos en zonder kracht. Daarom smeekte hij dat de genade van Christus hem mocht trekken.

Mijn broeders, bent u in deze toestand? Ziet u de oorzaken die ik nu voor u gelegd heb in een helder en overtuigend licht? Indien niet, moge de eeuwige zalige God, van Wie wij thans spreken, u door Zijn genade tot hem trekken. Maar indien u overtuigd bent, zult u mij graag volgen tot de overweging van de Schriftuurlijke manier waarop een ziel tot Christus getrokken wordt. Dit is het tweede waarvan ik moet spreken.

Ten tweede.

Het is duidelijk dat de gevallen mens een trekking tot Christus nodig heeft, zoals de Schrift ons een vastgestelde orde waardoor Hij ons trekt, heeft geleerd. De onderscheiden stappen daarvan zijn in de Schrift in bijzonderheden afgebakend, tot onze besturing. Opdat wij er zeker van zouden zijn hoe het werk daar genade in onze ziel voortgaat. Het woord van God is het uitwendige middel om ons te trekken. De Heilige Geest, het woord toepassende, is het inwendige Middel. Hij begint Zijn toepassende werk door de zorgeloze, zelfverzekerde zondaar wakker te schudden en hem diep en grondig te overtuigen dat hij een zondig en hulpeloos schepsel is. Hij toont hem hoe genegen hij is van God af te wijken en hoe onbekwaam hij is terug te keren. En dan maakt hij hem diep gevoelig van zijn totale ellendige staat, opdat hij terugkeert. Door deze middelen voelt de ontwaakte zondaar zijn behoefte aan een Zaligmaker en wordt het de dagelijkse bede van zijn hart *dat hij vergeving mag vinden en vrede door het bloed van het Lam Gods*. Maar op dezelfde tijd voelt hij zoveel van zijn verdorvenheid, dat hij aan de weet komt dat deze gebeden nooit in zijn hart konden opstijgen, tenzij de Heilige Geest is begonnen hem naar Christus te trekken. Hij die tevoren, roemde op het licht der natuur en op de uitstekendheid van zijn redelijke vermogens, bemerkt ze nu niets dan blindheid en duisternis in zijn verstand. Hij die gewoon was hoog te denken van de waardigheid van de menselijke natuur en 's mensen rechtschapenheid en burgerlijke zeden, ziet nu dat zijn wil van nature geneigd is tot het kwade. Nu voelt hij zich een arm verloren zondaar, wiens hart en genegenheid zóver van God verwijderd zijn dat hij nooit kan terugkeren als de Heilige Geest geen nieuw hart in hem schept. Wanneer hij zo overtuigd is van zijn zonde en diep ongelukkige toestand en van zijn eigen hulpeloosheid om één stap te nemen tot zijn verlossing, is hij voorbereid voor het volgende werk van genade, hetwelk is hem te trekken en met Christus te verenigen door het geloof.

Als de Heilige Geest hem nooit overtuigd had van zonde, had hij nimmer een behoefte gevoeld aan de Zaligmaker. En als hij nooit zijn eigen hulpeloosheid had gezien, zou hij geen noodzaak gezien hebben om getrokken te worden tot Christus en Zijn genade. Maar nu overtuigd zijnde dat hij een zondaar en ook een hulpeloze zondaar is, wordt de begeerten van zijn ziel getrokken tot God. Dan is hij in de juiste gestalte om op God te wachten totdat Hij hem genadig is. Het is het ambt van de Heilige Geest om hem wachtende te houden in de weg van Zijn inzettingen. Doordat Hij op Gods tijd gezonden wordt om hem te overtuigen van rechtvaardigheid en te getuigen met zijn geest dat de Vader hem heeft aangenomen en verzoend is door de verdiensten van Zijn geliefde Zoon. Hierdoor ontvangt hij een gefundeerd geloof in de gehoorzaamheid en het lijden van Jezus Christus. Hij kan de verdiensten van hem veilig op zichzelf toepassen. Een hij heeft grote blijdschap en vrede in het geloof dat die hem toegerekend wordt tot rechtvaardigheid. Hij heeft de zekere getuigenis hiervan in zich, ja de getuigenis van de Heilige Geest, getuigende dat Christus zijn Zaligmaker is en dat God zijn verzoend Vader is. De Geest der aanneming maakt hem bekwaam om te roepen: "Abba, Vader" en tot God te gaan met kinderlijke liefde en vertrouwen. Nu heeft hij God lief, omdat hij weet dat God hem eerst heeft liefgehad en zo werd hij getrokken tot God "met mensenzelen en koorden de liefde". Nu is hij door genade in

staat om uitwendige bewijzen te geven van de waarheid van het inwendig werk, door Christus na te lopen in de weg van Zijn geboden.

Zo is de Heilige Geest de Overtuiger van zonde en de Overtuiger van gerechtigheid; en door deze twee overtuigingen trekt Hij de zondaar en verenigt hem met Christus. Hij toont hem dat hij een Zaligmaker nodig heeft en daarna toont hij hem zijn aandeel in de Zaligmaker. Hij maakt hem eerst gevoelig dat hij een verloren zondaar in zichzelf is, en daarna dat hij behouden is door de rechtvaardigheid van Jezus Christus. Dit is de vastgestelde worden waarop de Heilige Geest de zondaar tot de Zaligmaker trekt. En dit is een bevindelijke bewijs van de noodzaak dat hij moet getrokken worden, nadat de schriften ons eerst heeft geleerd - zowel de bewerken en ook de wijze waarop - hij tot Christus getrokken moet worden.

Mijn broeders, hebt u dit ondervonden? Heeft de Heilige Geest u afgetrokken van de liefde tot de zonde en uw eigen niet? Is er geen begerenswaardiger Voorwerp in uw ogen dan Hij? Kunt u het kruis opnemen en Hem met vreugde volgen, hoewel u smaadt, bespottend en tegenwerking bij iedere stap ontmoet? Onderzoek uw eigen hart en beproef het aan de zekere uitwerkingen die volgen op de trekking van de Heilige Geest van een ziel tot Christus.

Ten derde.

Dit is de derde bijzonderheid in de tekst: "Trek mij, wij zullen U nalopen". Een natuurlijk mens kan Christus niet volgen omdat zijn hart en zijn genegenheid in een ander belangstelling heeft. Zijn liefde volgt de wereld en haar begerlijkheden. Als hij overtuigd was dat het beter was Christus te volgen zou hij met veel onoverkomelijke moeilijkheden te maken krijgen, voordat hij kan beslissen om Christus te volgen. Maar als de Heilige Geest hem trekt neemt Hij die onwil weg die de weg ogenschijnlijk zo moeilijk maakt; en als Hij de vermogens vernieuwd, dan heeft Hij hem kracht om iedere moeilijkheid te overwinnen. De aangeboden tegenstand wordt door Zijn genade bedwongen. Het verstand wordt verlicht en ziet de weg duidelijk; de wil volgt haar gemakkelijk en het hart en de genegenheden volgen gemoedigd. Ze volgen de Heere en Zaligmaker waar Hij ook heengaat. Ze lopen achter Hem met gemak in de weg die tevoren zo moeilijk was; met een vermaak in de weg die tevoren zo pijnlijk was en met standvastigheid in de weg waarop zij tevoren geen stap konden nemen. Wanneer de Heilige Geest de zondaar tot Christus heeft getrokken en hem werkelijk door het geloof verenigt heeft met Hem als het Hoofd van het verborgen lichaam, dan is hij een nieuw schepsel. De oude dingen zijn voorbijgegaan, "ziet alles is nieuw geworden", beide zijn staat en zijn daden. De tak van de wilde olijfbos is ingeënt en deelgenoot geworden van de wortel en vettigheid van de goede olijfbos, waardoor haar natuur is veranderd. Er is een wezenlijk en algehele verandering gemaakt - wat duidelijk openbaar wordt voor een gewone opmerker - door de uitwendige verandering in het leven en omgang van die mens. Hij handelt uit andere motieven dan tevoren. Hij jaagt naar andere doelen en door andere middelen. Tevoren liep hij de wereld na, nu loopt hij achter Christus. Christus is nu zijn gehele Schat geworden; en waar zijn hart is, zal zijn schat zijn. Waar het hart is, zullen de andere vermogens volgen. Geen tegenwerking zal hem ontmoedigen. Laat hem getrokken en verenigd zijn met Christus, en niets van Zijn geboden zal hem te zwaar vallen. Zelfs de zelfverloochening, het moeilijkste gebod valt hem licht. Plaatst de liefde van Christus in het hart en de man die tevoren beefde en sidderde voor smaadt wordt er niet door bewogen. Hij, die bang was dat "zijn naam als kwaad verworpen werd", kan zich nu verblijden om Christus' wil veracht te worden. Hij kan zijn goede naam overgeven. Eens werd hij gerekend onder de geleerde en goede mensen, maar nu kan hij het

dragen als hij een "krankzinnige en dwaas" genoemd wordt. Hij neemt zijn kruis dagelijks op en gaat verheugd verder. De verachting van de wereld verhaast zijn stappen. Het spoort hem aan. Het drijft hem dichterbij zijn Zaligmaker en maakt dat hij in nauwe gemeenschap met Hem leeft. Als de wereldse mensen wisten welk een oneindige dienst zij voor ons doen door hun tegenkating, zouden ze hun gedrag veranderen. Want ze zijn eigenlijk onze vrienden, hoewel ze niet de bedoeling hebben om ons iets goeds te doen. Zij maken ons losser en vrijer van de wereld dan wij anders zouden zijn. En als wij in ervoor openliggen om een weinig rust te nemen, en onze liefde en levendigheid soms in vurigheid begint te verminderen, dan wekken ze ons op en doen ons haastiger naar Huis stappen. Zo doet de Geest alle dingen meewerken ten goede. Zelfs uitwendige tegenstand heiligt Hij door Zijn genade, helpt ons verder en maakt ons in staat om onbeweeglijke achter Christus te lopen. En ik hoop dat er velen onder ons zijn die met de apostel kunnen zeggen, dat niets ons kan scheiden van onze gezegende Heere en Zaligmaker. "Want ik ben verzekerd, zegt hij, dat nog verdrukking of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard, ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods welke is in Christus Jezus onzen Heere".

Mijn broeders, als u tot Christus getrokken ben, zijn deze uitwerkingen erop gevolgd? Loopt u achter hem aan in de weg zijn geboden? En loopt u met vermaak als achter de grootste zaligheid waarin gij u kunt verheugen voor tijd en eeuwigheid? Indien dit u toestand is, dan meest deze Schrift in uw vervuld. Moge hij u door zijn almachtige genade bewaren en u veilig geleiden totdat hij u tot zich trekking en u met hem zalig maakt tot in alle eeuwigheid.

Ten vierde.

Maar als dit uw toestand niet is, dan is het een plicht die op mij rust om u te waarschuwen vanwege uw schuld en uw gevaar. Dan ben ik geroepen bij alles wat dierbaar en waardevol is, om ernstig te handelen over de toestand waarin u verkeerd. En dat brengt mij tot de vierde en laatste bijzonderheid waarvan ik moet spreken. Terwijl ik het zo bondig moet toepassen als God mij bekwaam gemaakt. Och mocht Hij dan mijn toepassing vergezellen door Zijn genade en het door Zijn krachtvolle werking op uw aller consciënties drukken.

1. Ten eerste richtte ik mij in de geest der liefde tot die personen diens genegenheden niet uitgaan naar Christus door de liefelijke invloed van Zijn geest. Hoewel Christus de volkomenheid der schoonheid en iedere volmaaktheid in Zichzelf bezit, en gewillig is om met ons gemeenschap te houden uit de volheid van genade, ... toch helaas, hoe weinig personen begeren Hem! En nog minder lopen Hem na. U kunt hen gemakkelijk tot een betovering trekken, tot een concert, of tot een balspel, maar welke beweegredenen en motieven kunnen hen trekken tot de God van alle genade en heerlijkheid? Stel hem een gunstige gelegenheid voor om een groot geluk te krijgen, toon hen de weg tot eer en aanzien ... hun hart omhelst het voorstel met verrukking. Maar wijzig de koers en biedt hem de onschatbare rijkdommen van Jezus Christus aan en de eeuwige eer en aanzien die Hij kan geven ... ze voelen geen aandoening. Wat kan de oorzaak zijn van deze vreemde tegenstrijdigheid? Waar komt het vandaan dat mensen die vermaken liefhebben, toch zo dwaas kunnen zijn om vleeselijkheid boven geestelijkheid en tijdelijk vermaak boven de eeuwige te kiezen? Ja zelfs, zo bespottelijk en goddeloos verdwaasd is de mens om voor de liefde van de wereld, de liefde Gods uit te sluiten, van Hem Die de wereld geschapen heeft en haar weldra zal doen vergaan. Wat kan de redenen hiervan zijn dan dat de mens een gevallen schepsel

is? Ieder vermogen van ziel en lichaam is bedorven; in zover dat hij in geestelijke zaken onbekwaam is om recht te handelen, zoals een dode dat ook volkomen is; want hij is dood in zonden en misdaden. Voordat hij bewegen kan of één stap kan doen, moet hij ontwaakt en overtuigd worden van zijn eigen hulpeloosheid. Dán zal hij de noodzaak voelen om op God te wachten voor Zijn hulp. Maar als hij zich nooit ziek gevoelt, zal hij nooit om de dokter sturen. Als hij nooit overtuigd wordt dat hij niet tot Christus kán komen, tenzij dat hij getrokken wordt, zal hij de Heilige Geest nooit begeren om hem te trekken.

Nu, als sommigen van u in deze toestand verkeren: "Ontwaakt gij die slaapt in de dood!" O, ontwaakt, ontwaakt, opent uw ogen en gedenk aan uw schuld! Waarheen kan de zonde u anders trekken dan naar de hel? Overweeg uw gevaar; hoe dicht bent u er bij! Uw hart en genegenheden hebben Christus nooit na gelopen, maar ze zijn nog gevestigd op die voorwerpen die de liefde van alle natuurlijke mensen tot zich trekken. Geld, plezier en eerezucht zijn hun liefste bezigheden; zodat zij Jezus Christus uitsluiten, ja zelfs het hongeren en dorsten naar Hem. U hebt zelfs geen begeerte om Zijn liefde te ondervinden. En daarom kunt u er verzekerd van zijn dat u geen werk van genade in uw hart hebt. U bent nog in uw natuurlijke staat. Op een oneindige afstand van God. U moet de schuld van uw natuur en de schuld van uw leven verantwoorden voor Zijn grote rechterstoel. Zijn heilige wet heeft u reeds veroordeeld en heeft het vonnis over u uitgesproken, dreigende om al haar vloeken op uw schuldige hoofd uit te storten. De rechtvaardige Rechter is verplicht om ze aan u ten uitvoer te brengen. En u weet niet hoe spoedig hij u voor het gericht zal roepen. Ach, mocht God uw vrees wakker schudden en u doen opschrikken om uw gevaar te zien. Zult u, die met onstuimige vaart van lichamelijk gevaar wegvlucht, rustig en zorgeloos leven terwijl de almachtige God uw vijand is en Hij dit ogenblik kan komen en al Zijn eigenschappen kan verheerlijken in uw eeuwigdurend verderf? Kunt ge uzelf in deze toestand vrijwillig wanen, terwijl er slechts een weinig adem in uw neus tussen u en de hel is?

De Heere Jezus voorkome het! Indien iemand mij deze dag hoort, die hier inkwam zonder het voornemen om ontrust te worden over zijn zielstoestand, "Och, laat hem nu de diepe ellende van zijn gescheiden staat van U, de Fontein van alle goed, voelen; en trek hem tot U, dierbare Heere; trek nu zijn hart van de zonde en satan van de wereld en haar begeerlijkheid opdat hij mij met vrucht mag volgen en gesticht en bemoedigd moge worden van hetgeen ik in de tweede plaats moet toepassen aan zulke personen die hopen dat de Heilige Geest is begonnen hen tot Christus te trekken."

2. Ik hoop dat velen van u zover gebracht zijn om oprecht te kunnen zeggen: "Trek mij, wij zullen U nalopen." Als u dit oprecht begeert is de Heilige Geest reeds begonnen om uw hart in vrijheid te zetten. Wacht op Hem en hij zal u bekwaam maken Christus met vermaak te volgen, waar hij u ook toe roept. Hij zal u zoveel van uw behoefte aan Christus laten zien en van Zijn algenoegzaamheid om uw behoeften te vervullen, dat u besluiten zal om alles voor Hem over te geven. U zult zien dat niets meer waarde heeft om na te jagen, dan uw aandeel aan Jezus. Inderdaad, want niets anders is uw bezigheid waard. Tenzij dat u in Hem gevonden wordt, is God de Vader uw vijand; ofschoon u een zondaar een uzelf bent, als hij U aanziet in de Zoon van Zijn liefde, als een levend lid van Zijn lichaam, dan zijn al Zijn zegeningen voor tijd en eeuwigheid de uwe. O, wees dan ernstig, verflauw niet aan de troon der genade, totdat u getrokken bent tot Christus en door het geloof met hem verenigt wordt. Wat u ook van Hem afhoudt, zoekt dat het weggenomen mag worden. En al is het nog zo'n dierbaar voorwerp, een rechterhand of een rechteroog, zie op Hem en Hij zal u genoeg

genade geven. Als het de zonde is, Hij is almachtig om u van zonde te zaligen. Als het grote zonde is, Zijn verdiensten en rechtvaardigheid zijn oneindig. Bent u een arm, verloren zondaar? Kwam Hij niet om te zoeken en zalig te maken dat verloren was? Zijn uw zonden van het laagste soort? De grootste zonden worden kwijtgescholden.

Maar niemand, denkt u, deed ooit zulke grote zonden dan ik.

Hoe kan dat wezen? Is er niet geschreven: "Jezus Christus kwam in de wereld om zondaren zalig te maken, van welke ik - zegt Paulus - de voornaamste ben?" Maar het gevoel van uw grote onwaardigheid vervuld u nog met twijfel en vrees. U vergeet dat Christus de Zaligmaker van onwaardigen is. Maar als Hij u een geloof als dat van Paulus geeft en u zult kunnen zeggen: "Christus Jezus, Die mij liefgehad heeft en Zich voor mij overgegeven heeft", dan zullen uw twijfelen en vrezen weg moeten wijken. Al wat terughoudt van vereniging met Christus, is een vijand voor uw ziel. Bidt daartegen! Smeekt de Heilige Geest om het weg te nemen, opdat u getrokken mag worden tot de beminde Zaligmaker van zondaren en met Hem verenigd mag worden door het levend geloof.

En opdat Hij deze genade in u uitwerke, zoekt Hem naarstig in al Zijn inzettingen. Ze zijn de vastgestelde middelen waardoor Hij zondaars tot Zich trekt en de gelovigen nauwer verenigd. Het Woord is het middel wat Hij voornamelijk gebruikt tot ontwaakte zondaars. Heerlijkheid worde Hem toegebracht voor de aantrekkende kracht en de machtige uitwerking die de prediking daarvan nog vergezeld! Onder Zijn zegen is de prediking dagelijks dienstbaar tot overtuiging en bekering van zorgeloze zondaars en tot de opbouw en bevestiging van de gelovigen. Wacht dan daaronder, tot God opziende om de levendmakende Geest om geloof te mengen met het Woord. Wees veel in gebed! Bidt dat uw genegenheden van de wereld afgetrokken en op God gevestigd geworden. Zoekt Zijn tegenwoordigheid in iedere inzetting. En als u Hem daarin gevonden hebt, zal Hij u de genade geven die Hij voor u bestemd heeft. Volg Hem zo in het gebruik van de middelen totdat Hij u tot Zich zal brengen. U zult Hem vinden, Wie uw ziel zoekt. Hij zal u tot Zich trekken; en dan zult u in staat zijn om Hem na te lopen waartoe Hij u ook roept; hetzij tot daden of om te lijden.

3. Ik hoop dat er verscheiden onder u in deze gelukkige staat zijn. Tot u mijn christelijke broeders richt ik mezelf in de derde en laatste plaats. U kent door ondervinding de volheid van deze tekst. Overtuigd zijnde dat u niet tot Christus kon komen, tenzij de Vader u trok door Zijn goede Geest, wachtte u op Hem totdat Hij u geloof schonk en u verenigde met Jezus Christus. Zijnde nu verenigd met de Heere en de Gever van genade en heerlijkheid ... alle dingen zijn de uwe! U bent erfgenaam van God en mede-erfgenaam van Jezus Christus. O, gedenk dan aan uw voorrechten en wandelt als kinderen en zonen van de allerhoogste God! Houdt u dicht bij uw verzoend Vader en ziet altijd op Jezus uw dierbare Verlosser. Zoekt dagelijks om dichter tot Hem getrokken te worden, door Hem te verwachten in Zijn inzettingen, opdat u meer van Zijn leven en liefde mag ontvangen. En laat de grote dingen die Hij voor uw ziel gedaan heeft openbaar worden in uw uitwendige wandel. Toon dat u nabijheid vindt bij God de Vader door de Zoon Zijner liefde en een toegang met vertrouwen door het geloof in Hem. Laat het beter bekend worden door uw leven uit Christus' volheid, ontvangende hieruit genade voor genade. En hoe meer genade u ontvangt, loopt in de kracht daarvan standvastiger achter Christus om nog meer genade. Loopt de weg van Zijn geboden. Volg Zijn voorbeeld. Drukt nauwgezet Zijn voetstappen achter Hem. En wees ervan verzekerd: hoe nauwer u Hem op aarde volgt, hoe dichter u bij Hem in de hemel zult zijn. Hoe meer u Hem gelijkvormig bent in heiligheid, hoe meer u Hem gelijk zult zijn in de heerlijkheid.

Gelukkig bent u, mijn christelijke broeders, die zo tot Christus getrokken bent en Hem naloopt. Gaat door in uw loopbaan; besluit in de kracht des Heeren niet stil te staan voor hetgeen waartoe Hij u zou roepen, hetzij iets te doen of te lijden. Volg de weg van uw plicht, waarin Christus wandelde, met welke moeilijkheden u ook te maken krijgt. En twijfel er niet aan, dat Hij u de kracht zal geven 'om uit te gaan overwinnende en opdat gij overwint'. Wat zijn wil ook over u mag zijn, vertrouw op Hem, en hij zal u meer dan overwinnaars maken. U weet waar uw kracht ligt. God is uw Toevlucht en Sterkte. Ga tot Hem in ieder uur van verzoeking en Hij zal u genoeg genade geven. Bid en u zal gegeven worden. De Vader zal geven wat u ook in de Naam van Zijn Zoon zal bidden. Dat is uw grote voorrecht en God geve u er altijd gebruik van te maken in tijd van nood.

Laat ons nu een zegen afsmecken over hetgeen wij gehoord hebben.

"Wij smeken van u Heere, vergun ons de Geest om altijd te bedenken en te doen de dingen die betamelijk zijn; opdat wij - die zonder U geen goed kunnen doen - door U bekwaam gemaakt mogen worden om te leven naar Uw wil door Jezus Christus onze Heere. Amen."

BRIEF VAN WILLIAM ROMAINE

Lembeth, 15 november 1766.

Het was mijn voornemen, wanneer ik u zou ontmoeten, met u te spreken over het karakter en de gesteldheid van een ware gelovige. Maar in dit voornemen verhinderd zijnde, beloofde ik u mijn gedachten over dit onderwerp te zenden. Ik ben te meer bereid heden deze belofte te vervullen daar de reden waarom ik haar gaf, niet alleen nog bestaat doch ook dringender wordt. Er wordt namelijk een geest verbreid onder de belijders welke geheel tegengesteld is aan de geest van Christus en ik zie de misleiding toenemen en ben een getuige tegen de verderfelijke gevolgen hiervan. Van hoevelen hebben u en ik gehoord, welke wensten iets te zijn in zichzelf en die liever dan niets te zijn en zó Christus te ontvangen, voor een Christen willen gehouden worden met iets van zichzelf en iets van Christus. Zij ontvangen gaarne een talent van Hem opdat zij zo gelovende aan deze ontvangen genade er goed mee willen handelen en zij zo met vermaak op hun vorderingen zien; en zij hopen op deze wijze nog meer genade te zullen ontvangen.

Dit is het Paapse plan, het Arminianisme, het Baxterianisme, enz. hetwelk zeer vleierend is voor onze natuur en buitengewoon behaaglijk aan de eigengerechtigheid, omdat zij deze verhoogt. Ja, het is de kroning van de vrije wil, doch de vernedering van Koning Jezus.

Ik zou meer dan ooit bevreesd voor u zijn in deze zaak indien ik niet had gemerkt hoe God u onderwijst en waarschuwt voor deze klip. Uw tegenwoordige moeilijkheden zijn Zijn zoete lessen waardoor Hij u wil brengen tot de ware Evangelische gesteldheid des geestes, welke is samengevat in deze woorden: "Het is het eigen werk van genade de trotse zondaar te vernederen, hem gevoelig te maken en te houden van zijn behoeften, hem te overtuigen, dat hij geen goed in zichzelf heeft. Verder, dat bij niet in staat is enig goed door zichzelf te verkrijgen, doch dat bij hetgeen hij moet zijn, ieder ogenblik uit de volheid van Christus moet ontvangen."

De duivel viel door hoogmoed en hij trok de mens mee in dezelfde misdaad. Hij beloofde hem onafhankelijkheid en hij gaat nog steeds voort de bedrogen mens op te zetten tegen God. Dit is het oogmerk van alle geruste zondaren, zij zijn vastbesloten gelukkig te zijn ten spijt van God.

De Geest van Jezus is gezonden om de trotse zondaar te vernederen, hetwelk Hij doet door hem een gezicht van Gods heilige natuur en wet te geven. Dit maakt dat de zonde en bijgevolg ook de zondaar hatelijk wordt in eigen ogen en het ontdekt hem zijn schuld en gevaar. Indien hij tracht door het doen van goede werken te maken, dat God hem liefheeft, dan vernedert de Heilige Geest hem voor deze poging, door hem te tonen de zondigheid van deze drijfveer en onvolmaaktheid van zijn daden. Waar hij er ook in zoekt te rusten, de Geest van Jezus ontdekt hem de valse grond ervan, tot Hij hem geen andere toevlucht meer laat dan te geloven in de Eniggeboren Zoon van God. Zodat, wanneer de zondaar tot Jezus komt, hij geheel naakt uitgestroopt is, blind, zonder geld en zonder vrienden en zo ledig van alle goed, als de duivel en zonde hem konden maken. Dit is alle bekwaamheid en voorbereiding om tot Christus te komen welke ik ken.

Wanneer Christus zó is ontvangen, dan zal dezelfde Geest, Die de zondaar niet wilde toestaan iets tot Christus te brengen, nu maken dat hij alles van Christus ontvangt en hem even gevoelig houden aan zijn behoeften als tevoren. De Heilige Geest zal de

gelovige dagelijks meer leren van zijn armoe, zwakheid, onwaardigheid, walgelijkheid, onkunde enz., opdat hij nederig gehouden mag worden zonder enig goed, dan datgene wat hij verplicht is te halen uit de volheid van Christus. Wanneer hij ergens elders wil gaan voor troost, tot plichten, vormen, giften en barmhartigheid (want hoogmoed wil leven en drijft hem naar alle dingen buiten Jezus) dan maakt de Geest hem dor en mager en staat hem niet toe dicht bij de ware Fontein van troost te leven. Kortom, Hij zal niets verheerlijken, dan Jezus alleen. De Geest zal de roem op alle goedheid bezoedelen; uitgezonderd wat ontleend werd aan de volheid van het vleesgeworden Woord.

Ik heb iemand gekend die dit zeer langzaam leerde, en ik had zeer veel moeite met hem. Om hetgeen ik hiervoor heb gezegd duidelijker te maken, wil ik u zijn ondervindingen meedelen. Het was een zeer ijdel, trotse jonge man, die alle dingen kende uitgenomen zichzelf en daarom was hij bijzonder met zichzelf ingenomen. Hij ondervond vele teleurstellingen door deze trots, doch dit maakte hem slechts des te trotser, tot het de Heere behaagde hem te ontdekken aan de plaag van zijn hart. Hij probeerde toen op alle mogelijke manieren vrede te verkrijgen maar vond deze niet. In zijn wanhoop, daar alle andere dingen hem teleurstelden nam hij zijn toevlucht tot Jezus en werd door Hem op de vriendelijkste wijze ontvangen. Hij vertrouwde het Woord der belofte en ondervond de lieflijkheid in de belofte. Daarna ging het door verschillende gemoedstoestanden een beproevingen van het geloof (teveel om op te noemen) en hij is nu gekomen waar uw dierbare zuster, Mevr. M. legerd en zover als u kunt komen.

Eerst is hij gebracht tot een heldere overtuiging, dat alle volheid van goed in Jezus is, even zeker als het sap in een tak komt van de stam waaraan ze groeit en zoals de voeding van de leden komt van het lichaam. Wat heeft de tak of het lid buiten hetgeen zij ontvangen van Jezus, de Voedingsbron? Nu, dit voortdurend ontvangen van Jezus waarbij alle gaven ons preken: *u moet tot Christus gaan. U moet tot Christus gaan* is een vernederende les voor de christen. En mijn vriend zegt dat het alles moet dienen om zijn trots te kruisigen. Hij heeft vele jaren beproefd om iets te doen en iets te zijn uit zichzelf, maar hij vorderde niets en ondervond teleurstelling op teleurstelling. Hij wilde het echter niet opgeven tot God hem deed gevoelen dat in hem, dat is in zijn vlees, geen goed woonde. Maar nu schrijft hij dwaasheid, zwakheid en zonde, op al wat van hem is. Niet alleen is hij klaar overtuigd dat alle volmaaktheid in Jezus is, maar ook dat het alles in Hem blijft. Het behaagde de Vader dat in Hem alle volheid wonen zou; het behaagt de Heilige Geest om hiervan te getuigen en niets te verheerlijken, dan wat van Jezus is; en door dit onderwijs de gelovige te verblijden. Deze wordt bearbeid om volkomen tevreden te zijn, dat al de volheid in deze dierbare Godmens zal wonen; tevreden om met niets voldaan te zijn, dan met datgene wat hij van Hem moet ontvangen. Ja, de Geest maakt hem gelukkig, door hem te leren dat hij alles wat hem ontbreekt en waarvan hij volkomen ledig is, bij Jezus kan ontvangen, en dat dit bij niemand andere is te bekomen.

Het hart van mijn vriend gloeide van blijdschap en zijn gelaat straalde van vreugde zodat zijn zij die hem hoorden er door werden aangestoken, als hij over dit onderwerp sprak. O, zei hij, 'u weet niet wat ik ondervind, als ik leef op de volheid van Jezus. Gods wil en de mijne zijn één in deze zaak. De onderwerping aan Gods wil is de hemel herwonnen; zó ondervind ik het. Ik rust volkomen op deze volheid en verheug mij lieflijk in wat God voor mij heeft opgelegd. Mijn consciëntie geniet een vrede, die alle verstand te boven gaat, door het geloof in het bloed van het Lam. Ik zie mezelf in Hem volkomen aangenomen, volkomen gerechtvaardigd, volkomen aangenomen en

aangenaam in Zijn lieflijkheid, volkomen gelukkig in Zijn liefde. Al de begeerten van mijn ziel zijn voldaan met de Persoon van Jezus en Zijn werk. Dit is de dood voor mijn hoogmoed. Hier kunnen de vrije wil, de eigengerechtigheid en wettische geest niet werken. De Geest en de macht van Jezus maken dat deze hun hoofden verbergen."

Dit is nu levende als een christen. Het is een leven, in zeker opzicht bijna gelijk aan dat der engelen, en toch is het een groot en gezegend leven. Mijn vriend is ook zeer dankbaar dat alle volheid in Jezus woont. Niet alleen is hij daarvan overtuigd en er mee bevredigd, doch hij dankt God ook voor deze zaak. Dit is hetgeen al de zaligen in de hemel doen, en diegenen die doen als zij hebben het meest van de hemel.

Mijn vriend beschrijft het aldus: "Ik leef buiten mezelf. Ik heb niets dan dwaasheid en zonde, doch Jezus is mijn leven, in Hem is de volheid van mijn bestaan en vertroosting. Wat ik ook behoef, ik vind het in Hem. Ik ondervind bij dag en dag de vriendelijkheid van Zijn hart en de weldaden van Zijn hand. Al de zegeningen zijn uit Hem en mijn hart geniet wat geen pen kan beschrijven. Voor welke zaak ik ook tot Hem ga, Hij zendt mij altijd heen met reden tot dankbaarheid. Blijvende vriendschap maakt Zijn Persoon mij steeds dierbaarder. Gemeenschap met Hem in Zijn ambten, maakt Hem voor mij oneindig lieflijk. Deelgenootschap aan Zijn overvloeiende Liefde maakt Hem oneindig dierbaar. En leven op de volheid van dit alles is leven uit de volheid van blijdschap. Glorie, eeuwige glorie zij onze God-Jezus van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hemel en aarde zeggen hierop met mij amen.'

Zo illustreert mijn vriend de omschrijving welke ik u gaf van de ware Evangelische gesteldheid van de geest. Ik hoop dat wij hiervan in ons leven ook mogen spreken en ons erin mogen verblijden. Niets anders is waardig om voor te leven. Alle opvattingen van genade hebben slechts waarde als ze ons helpen aldus te leven. Alle voorzienigheden, ziekten, verliezen, voorspoed enz. zijn slechts in zover zegeningen als ze ons uit onszelf brengen in de volheid van Jezus. Mijn dierbare vriend, ik kan vandaag over niets anders schrijven en ik hoop dat het van pas zal zijn. Wanneer u deze brief ontvangt zult u deze les nodig hebben. Ik weet zeker dat dit zo is en God zegene haar voor u. Ik volg de brief met mijn gebeden, meer kan ik niet doen. Maar onze goede God zal hen verhoren. Ik weet zeker dat Hij dit doen zal en dat Hij mijn arme woorden met Zijn tegenwoordigheid zal vergezellen. In Zijn zorg beveel ik u en de uwen.

Indien ge u verwondert dat ik u niet eerder heb geschreven kan ik u meedelen, dat ik deze zomer meer gepreekt en gearbeid heb dan ooit en dat ik de gunst van Jezus' dierbare Naam genoot. O, Hij is zo dierbaar voor mijn ziel; zo dierbaar dat ik een eeuwigheid nodig zal hebben om dit uit te drukken. Hij is zo liefelijk dat ik denk dat ik niet lang meer hier zal zijn, of anders zal de oneindige Liefhebber de aarde tot een hemel voor mij maken.

Maar ik verzoek u, mij de snoodste worm, die ooit over de aarde kroop, niet te verheffen, maar alleen Hém, de hoogverheven en alleen waardige Zaligmaker. Ik beveel u in Zijn gunst aan.

William Romaine